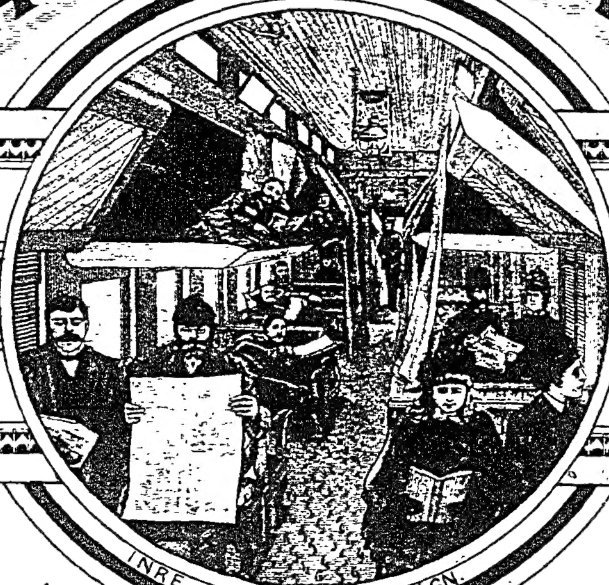
CANADISKA PACIFIC JERNVÄGEN

INRE AF KOLONIST VAGN.

UPPLYSNINGER OM MANITOBA OCH DET Canadiska Nordwesten

16 p. illus

CANADISKA PACIFIC JERNVÄGEN.

UPPLYSNINGER

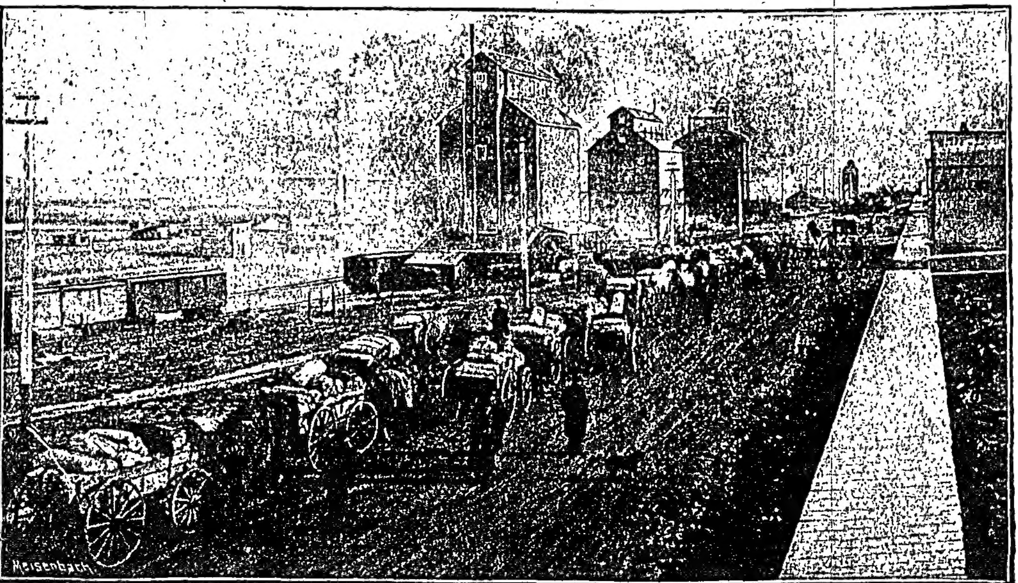
OM

MANITOBA

OCH DET

CANADISKA NORDVESTEN.

S

JORDBRUKARE SOM BRINGA HVETE TILL BRANDON MARKNAD.

REGULATIONER

för provinserna i det nordvestliga Canada och råd för nybyggare.

REGERINGEN I CANADA

erbjuder 160 acres god åkerbruksjord, och är det i ny inkommande kolonisters eget intresse att betjena sig af ett sådant tillbud.

Manitoba och Nord-Vest Territoriet är uppmätt och utlagdt i ett qvadratnät kalladt "Townships." Hvarje township är sedan indeladt i 36 sectioner, hvar och en är en engelsk qvadratmil stor och innehåller 640 acres land. De särskildta sectionerna i hvarje township äro numererade sålunda:—

Nord.

Vest. | Öst.

31	32	33	34	35	36
30	29	28	27	26	25
19	20	21	22	23	24
18	17	16	15	14	13
7	8	9	10	11	12
6	5	4	3	2	1

Syd.

Sectionerna 11 och 29 i hvarje township äro förbehållna till användande för omkostnader för skolorna, och sectionerna 8 och 26 tillhöra Hudsons Bay Companiet. Detta bolag säljer sitt land från 12

till 20 kronor per acre. En sträcka af 24 engelska mil på hvar sida af jernvägen, de med olika nummer betecknade sectioner tillhöra den Canadiska Pacific jernvägen, och säljes landet i dessa sectioner till billiga priser, betalbara efter flera år. Alla andra sectioner gifvas af regeringen frit.

Betingelserna för öfvertagelsen af detta land vill als icke visa sig vara svåra. Tvertom, de mest moderata öfver hela Amerika. Han har blott att iakttaga följande. Han måste vara tillstädes på sin egendom åtminstone sex månader hvarje år uti tre år; det första året uppbryta och reda för odling 10 acres; det andra året odla af nämde 10 acres och uppbryta andra 15 acres, som tillsamman utgöra 25 acres; i det tredje året måste han hafva ännu uppbruten 15 acres.

Har nybyggaren icke medel till att strax börja åkerbruk, skall det rekommenderas honom att taga tjenest på en farm, på detta sätt vill han utan tvifvel innan kort bättra sin ställning.

JAGT OCH FISKE.

Jagt och fiske gifva godt utbyte. De existerande jagtlagarne äro enkla och alldeles icke stränga och gifva det vilda en längre fredlysningstid för att skydda det emot fullständig utrotning. Rådjur, räfvar, harar, uttrar, bäfver, tvättbjörnar, ekorrar såväl som morkullor, vaktlar, dufvor, änder, rapphöns, prairihöns äro de arter som jagas. Bufflar, som förr genomströfvade Nordvestens utsträckta slätter i stora hjordar träffas nu ytterst sällan. De talrika sjöarne och floderna äro rika på fisk af hvarje slag.

SKOLOR OCH KYRKOR.

Skolväsendet som hvilar i regeringens händer är mycket utsträckt och möjliggör det för den fattigaste såväl som för den rikaste att gifva sina barn en grundlig uppfostran. För befolkningens fattigare och medelklasser hafva friskolor blifvit upprättade, hvar barn få en god elementar undervisning; vägen till landets högre läroanstalter står öppen för hvar och en. Barn af fattiga invandrare, som i sitt förra

hem väl knappast skulle erhållit synnerlig uppfostran hafva här arbetat sig fram till goda ställningar.

Kyrkan är fri och sjelfständig och man finner derföre alla trosbekännelser representerade.

SKANDINAVERNA.

Skandinavernas antal i Canada belöper sig till ungefärligen 14,000. Af dem komma 4,000 på Manitoba och Nord-Vestern.

De åtnjuta i allmänhet godt anseende i Amerika och äro eftersökta arbetare. I fråga om jernvägs- eller skogsarbete hafva de skandinaviske arbetarne äfven stort företräde framför andra nationer.

Regeringen har under sednare åren äfven vinnlaggt sig om att söka få dem att mera allmännt bosätta sig och gått deras önskningar så mycket som möjligt tillmötes.

Deras framåtskridande har också framhållits af den Canadiska pressen och den har flera gånger rekommenderat de Skandinaviska folken som en af de bästa hvarmed landet kunde koloniseras och befolkas.

Flere af de mera framstående Canadiensarne hafva flera gånger bistått dem till det bästa och i synnerhet ha Skandinaverna af Chefen för Canadiska regeringens Landtbruks Departement i Winnipeg, Herr Kapten W. C. B. Graham, rönt många bevis på sann vännskap.

De flesta af härvarande Skandinaver äro kroppsarbetare och mestadels sysselsatta med jernvägs-, skogs- eller annat allmänt arbete. Icke så få äro farmare, hvaribland flera innehafva vackra egendomar och äro oberoende män.

Flera hafva skaffat sig en oberoende ställning som affärsmän, och några innehafva anställningar vid jernvägarne eller i regeringens tjenst.

Tjensteflickor från de Skandinaviska landena åtnjuta godt anseende och äro mycket eftersökta hvarföre och deras löner äro bland de högsta som betalas här.

Allt tyder på att det Skandinaviska elementet har stor framtid för sig i Canada genom sin allmänt kända arbetssamhet och idoghet.

Någon sammanslutning af Skandinaverna har ej åstadkommits förr än år 1885 då den första kolonien uppstod, uteslutande befolkad af Skandinaver.

STADEN WINNIPEG.

Redan långt förut hade ett fåtal bosat sig vid öst Selkirk norr om Winnipeg, vid Oak Lake, Minnedosa samt flerstädes i Manitoba och Nord Vestern påträffar man Skandinaviska nybyggare, men icke sammanslutna till uteslutande Skandinaviska kolonier.

HVARFÖR BÖR MANITOBA OCH NORDVEST TERRITORIET FRAMHÅLLAS UTVANDRARE FRÅN DE SKANDINAVISKA LANDEN TILL KOLONISATION?

1.—Manitobas klimat är mycket helsosamt och liknar Skandinaviens. Klimatfebrar grassera lika litet der som i norra Europa. Den

frossfeber, för hvilken så många kolonister i Kansas och Texas duka under, förekommer inte alls i Manitoba, tvärt om, Manitoba besökes ofta som kurort af landtbrukare, som måste lida för mycket af feber i sydstaterna.

2.—Jordmånen erkännes af de högsta autoriteter för att vara den fruktbaraste i Amerika. Dess bearbetning är mycket enkel. Blott prärien plöjes, är den färdig till sådd.

3.—Manitobas produkter äro de samma som norra Europas. Nybyggaren skall alltså icke först lära odlingen af bomull, ris o.s.v., såsom det t. ex. är nödvändigt i Texas. Der potatis, kål och rofvor trifvas, der råder ett klimat, som skandinaver kunna tåla. Odlingen af bomull och ris är mera ett arbete för negrer. Man kan bäst bedöma ett land efter dess produkter.

4.—Afståndet från Europa är jemförelsevis ringa, och reseomkostnaderna äro till följd deraf låga.

5.—De goda kommunicationerna i Manitoba göra det möjligt att afhända dess produkter på de östliga och vestliga marknaderna och utföra dem till Europa. Kolonisten får derför goda priser för sina produkter.

6.—I Manitoba herska lika ordnade tillstånd som i de skandinaviska landen, och lif och egendom äro lika säkra der.

7.—Skolgången är fri för de fattigare klassernas och medelklassernas barn, och det finnes skolor i alla provinsens delar.

8.—I Manitoba råder fullständig religionsfrihet, och der finnes till följd deraf kyrkor af alla bekännelser.

9.—Der gifves inga tryckande skatter, intet tvång som värnepligten i de skandinaviska landen; enhvar lefver fritt der och har blott att respektera lagarne, som äro inrättade till beskydd och till säkerhet för hans person och egendom.

10.—Nybyggare kunna af regeringen erhålla jord, hvarom de närmare bestämmelserna kunna läsas längre fram i denna skrift. Landsträckor, som delvis äro uppodlade, kunna köpas till moderata priser.

11.—Då den canadiska Pacific-banan, som genomskär Manitoba och Nordvest-Territoriet, nu är färdig, och dessa trakter sålunda äro satta i förbindelse både med Atlantiska oceanen och Stilla hafvet, kan man med säkerhet vänta, att landet fort skall blifva bebyggt.

12.—Möjligheten för att raskt arbeta sig fram är ojemförligt större i nyligen öppnade landsdelar än i tätt befolkade stater. Den, som kommer först, kan sjelf utsöka, de som komma senare få taga hvad som blir öfver.

13.—I Manitoba finnes många skandinaver, och invandrare kunna utan svårighet komma att bosätta sig bland sina landsmän. De kunna derför mycket väl reda sig med sitt modersmål, oaktadt det engelska språket är det förherskande.

NEDANSTÅENDE BREF MÅ VARA AF INTRESSE FÖR DE, SOM ÄMNA BOSÄTTA SIG I CANADA.

Jag kom hit från Cimballa i Irland år 1879. Jag är Jordbrukare och lämnade mitt hem i akt och mening att förbättra min ställning, hvilket jag äfven gort. Att börja med köpte jag ett par oxar och en plog. Af Regeringen erhöll jag land fritt, och är nu egare af 320 acres (1600 mål) jord, hvilket jag värderar till 2000 dollars (7500 kronor).

Jag har 30 acres (150 mål) hveteåker, som kommer att gifva omkring 30 bushels (1100 liter) per acre. Jag har dessutom 20 acres (100 mål) hafreåker, som troligen kommer att gifva 50 bushels (1840 liter) per acre, och 5 acres korn, som kommer att gifva omkring 50 bushels per acre.

Jag har odladt flera slags grönsaker och i detta tillfälle sätter jag högre värde på mitt land än något annat jag sett.

Jag har 7 hästar och 83 kor, hvilka alla frodas utmärkt af den vilda prairens gräs, och lida ej något af winteren.

Min mening är att klimatet i Nord Westra Canada är mycket hälsosamt och prägtigt, och jag har aldrig lidit någon förlust eller något obehag af wintern. Jag begagnar ved till bränsle, och kan sådan utan svårighet erhållas. Af watten finnes äfven tillräckligt. Till första årets gröda rekommenderar jag hafvre.

Utgifterna för en jordbrukare, som sjelf arbetar sin egendom skulle jag antaga vara omkring 5 dollars (19 kronor) per acre, inberäknadt bearbetning af jorden, säd, sådd och skörd.

Sädodling och kreatur-afvel förenade är det bästa och mest inbringande af ett jordbruk. En man kan plöja 1 acre om dagen med ett par oxar, och 1½ acre med hästar.

Min mening är att en nybyggare skulle komma hit tidigt på våren och medhafva ett godt förråd af varma kläder. Jag tillstår att jag är särdeles belåten med landet, klimatet och utsigterna för framtiden.

Jag har arbetat i de förnämsta mejeri distrikter i staten New York, men anser denna del af Manitoba mycket öfverlägsen alla de andra, isynnerhet för den fattiga arbetaren. JAMES KELLY.

BESKRIFNING ÖFVER KOLONIEN "NYA SCANDINAVIA."

Kolonien är uteslutande förbehållen skandinaverna vid en regerings-order, och blef anlagd i december 1885; nu i november 1887 har kolonien redan 70 skandinaviska nybyggare. Kolonien består af 4 "townships" eller i allt 144 qvadratmil, i form af en fyrkantig. Dess sydliga gräns är belägen omkring 12 mil från Minnedosa, en af de vigtigaste punkter på Manitoba och nordvest jernvägen. Minnedosa, som är den 4de största stad i Manitoba, är köpstaden, hvar kolonisten kan, såväl köpa allt till åkerbruget nödvändigt, som sälja sina produkter med god afsättning.

Från Minnedosa till koloniens medelpunkt, nämligen stället hvar staden "Scandinavia" är anlagd, är af regeringen byggd en präktig väg.

Trakten hvarigenom landsvägen löper är mycket backig, skogrik, och öfverallt fins små insjöar och bäckar, således är der alltid en riklig massa vatten för boskapet. Ungefär midt i kolonien är ett ca. 7 mil

långt och 2 mil bredt vattendrag, vid namn Ottersjön; omkring dess bräddar finnes ypperliga ängsmarker, och bakom dessa igen reser sig

JAGT PÅ VILDA ÄNDER I MANITOBA.

kullar som äro rikligt beklädda med gran och poppelträd. Vid Ottersjöns n. o. liga brädd, hvar staden är anlagd, är redan byggdt

en del, såsom hotel och postkontor, sågvärk och emigranthem; samma är bildadt af regeringen till fördel för invandrare, som i emigranthemmet erhålla fritt husrum medan han bygger sitt hus på sin jordareal. Omkring 10 minuters gång från detta ställe löper en flod, som slutligen faller ut i Ottersjön, och i denna floden är fall nog för att gifva tillräkklig vattenkraft för att drifva en qvarn, en speculation som om kort tid vill betala sig godt. På nästan hvarje section finnes förträfflig gräsrikhet; växten är så yppig, att gräset skjuter skulderhögt i vädret; och öfverallt finnes utmärkt byggnadstimmer.

Grundadt på dessa fördelar, är denna koloni särdeles passande för mejeri företag; i hvilket afseende Manitoba har i år, på alla de mest ansedda utställningar i Kanada och de Förenta Staterna, skaffat sig ett godt renomé, således att det alltid kan finnes en marknad för dessa produkter.

CHARLES ENGDAHL FLEMING från Norrköping i Sverige, nu bosatt i Fleming, N.W.T., skrifver :—"Jag reste från Sverige i Mars 1883 och började som farmarbetare med $300 i fickan; upptog 160 acres af regeringen, hvilka jag nu har anslagit till ett värde af $1500. Allt sammanräknadt har jag nu 45 acres land uppdyrkade, utaf dessa skördades 20 acres korn, som gav mig 30 bushels på hvarje acre. Jordmånen är svart matjord, 8 tumm uppåt 2 fot djup. Likaledes hade jag sista året 500 bushels skörd af potatis. Kreatur trifvas mycket väl. Jag har 4 stk. nöt. Plöjningen börjar ungefär 1ste April och skörden ungef. i slutit af Augusti. Klimatet är hälsosamt, ty vinteren är ej mycket kall och idethelataget finner jag vädret ungefär som hemma i Sverig. Som bränsle begagnas trä och detta är här ingen brist på; vatten finnes vid gräfning, ung. 15 fot ned. Alla sorters bär växa. Jag tycker äfven att priset på lefnadsmedel äro billigare här än hemma. Frostiga somrar har jag inte upplefvat ännu. Den bästa tiden för en landtbrukare att komma härut räknar jag Mars och April och jag vill anbefalla att bringa med sängkläder och öfverhufvudtaget alla slags kläder. Jag är mycket nöjd med mina utsigter för framtiden."

MORRICE PETERSON från Ystad, Svenstorp Station i Sverige, nu bosatt i Winnipeg, skrifver:—"Då jag icke kunde förtjena något reste jag från mit hemland i 1874 och bosatte mig i Winnipeg samma år. Allt jag da egde var 5 cents. Jag har nu arbetat mig upp; ehuru jag icke eger någon farm har jag egendom till ett värde af fyra tusen dollars. Jag tycker klimatet är ungefär det samma som i Sverige och hvad är af stor betydning, det är särdeles upplifvande och sundt. Vintern börjar uti November. Jag har icke haft något ondt utaf kalla vintrar eller varma somrar. Priset på alla förnödenheter är blott det halfva af samma hemma; frostiga somrar ytterst sällsynta. Utaf erfarenhet kan jag säga att först i Mai är den bästa tiden för landtbrukare at komma hit. Jag är mycket väl belåten med min ställning och det Nordvestliga Kanada idethelataget synes mig vara ett godt ställe att emigrera till. För en person som egar några penningar är det långt att föredraga framför någon af de europeiska länder; är han arbetsam och energisk, då kan han vara säker på att det vill gå. Mitt råd till landtbrukare är: gå varsamt fram, sätt icke mycket stort igång i början och det vill innan kort tid blifva välstånd."

CARL JAHRIG från Göteborg i Sverige, nu bosatt i Rapid City, Manitoba, skrifver:—

"Jag är landtbrukare och kom till Amerika för många år sedan. Först nedsatte jag mig i Montreal och började landtbruk med ett kapital af $600; värdet af min egendom är nu $3000. Jag tog upp fritt landstycke af regeringen, sednare har jag tagit upp mera, så min farm nu mäter 320 acres, 40 acres är upparbetadt och skörden af hvete sista året var 20 acres med ungefär 23 bushels pr. acre; hafre, 5 acres, ung. 40 b. pr. acre, etc. Jordmånen är svartmylla, 1 fot djup. Grönsaker trifvas ganska väl, ehuru jag endast har haft litet af morötter, rödbetor, rädisor, gurkor, lök, etc. Jag är mycket nöjd med mina framtidsutsigter. Jag tror öfverhufvudet att det är bättre utsigter här för en fattig man (eller en man med litet kapital) än i det gamla landet."

LOUIS JOHNSON från Ystad, Walleberga i Sverige, nu bosatt i Fleming, N.W.T., skrifver:—"För att söka bättra min ställning, reste jag härut omkring 1883, efter att jag hade varit boende i St. Paul, Minn.,

någon tid, jag nade intet att börja med, men värdet af den farm jag nu eger är $1500. Landstycket fick jag af regeringen och det innehåller 320 acres, uppbrutna och odlade äro 25. Jag hade 20 acres besådda med hvete sista året och afkastningen af potatis var 350 bushels pr. acre. Kreaturen trifvas mycket bra bland vilda prärie-gräset. Jag har ett par hästar och de trifvas godt, icke någonsin har jag lidit några större svårigheter eller förluster genom vinter-klimatet och det tyckes mig vara mycket hälsosamt. Gödsel begagnas icke förr än efter en fyra, fem år. Trä användes till bränsle. Den bästa tiden för nybyggare att komma till detta land för att börja med landtbruk är på våren. Skulle jag rekommendera nybyggare kommande från skandinaviska länderna att medtaga någon ting, måste det endast vara pengar, då allt kan köpas billigare här än hemma. Jag är nöjd med landet, klimatet och framtids-utsigterna; landet är brukbart för landtbruk och jag vill rekommendera allt till det bästa."

Nya Stockholm *d. 9de Dec.* 1887.

TILL RED. FÖR DEN SKANDINAVISKA CANADIENSAREN.

Jag känner mig mycket väl tillfreds med att det utkommer en tidning på vårt språk, hvilket är till icke så liten fördel för vårt skandinaviska folk. Jag har nu varit i Manitoba 4½ år och jag finner mig mycket belåten i detta land, och emedan jag ofta får bref ifrån åtskillga i mitt fäderneslaud med förfrågningar, hvad jag tycker och tror om detta land, så får jag härmed säga att hvad landet beträffar, så har jag sjelf tagit mig ett stycke land för ett och ett half år sedan i Nya Stockholm. Jag har hela tiden, sedan jag kom till Amerika, spanat efter, hvar som skulle vara den bästa platsen för att nybygga och jag har funnit den här. Regeringen har ställt det så beqvämligt som möjligt, i senare tiden isynnerhet, för nyanländande och regeringen har anställt skandinaver i sin tjenst som bistå hit anländande

emigranter med råd och upplysningar. Ibland dem är hr. Emanuel Öhlen i Winnipeg, till hvilken man kan hänvända sig för att erhålla goda platser och alla de upplysningar man behöfver.

Nu hafva tiderna här börjat blifva betydligt bättre, så att arbetare kunna nu under sommartiden göra det ganska bra. Klimatet är mycket passande för oss skandinaver. Jag kan rekommendera denna plats för de af mina landsmän, som önska få sig ett eget hem.

Eder landsman,

NILS JOHANSON.

NYA STOCKHOLM, *d.* 10*de Dec.* 1887.

HERR REDAKTÖR!

Tillåt mig att sända några lyckönskningar till den ny utgifna skandinaviska tidningen. Min önskan är, att den må hafva stor framgång ibland våra landsmän och att den må blifva till hjelp och stöd för dem. Eftersom tillfälle gifves, så vill jag uttrycka min fulla tillfredsställelse med den nybildade skandinaviska kolonie "Nya Stockholm" och dess blomstrande framåtskridande. Jag var en af de första, som bosatte mig i Nya Stockholm för 1½ år sedan och när jag först kom dit upp, började det att ljusna för mig och se inbjudande ut.

Jag minnes när jag första gången gick öfver den stora Quappellefloden, och när vårt fraktgods så småningom skred uppför på den andra sidan, så hade man en vacker anblick öfver hela Quappelle-dalen och man såg vägen, huru den slingrade sig fram mellan kullarne. Landet är något kuperadt med små vackra insjöar och skog i riklig mängd och jorden ser ut att vara af god egenskap, mestadels svartmylla.

Utmärkt trä finnes, isynnerhet nära sjöarne och i dalarne. Ni får ursäkta min skrifvelse, den går ej efter rim utan den får lämpa sig efter landskapet. Jag ber äfven få uttrycka min tacksamhet för all den hjelp, som vår framstående landsman, hr. Emanuel Öhlen, alltid bevisat oss häruppe i Nya Stockholm.

Högaktningsfullt,

Z. N. BERGMAN.

HERR GEORGE BRODERICK SOM ÅR 1884 RESTE UT TILL KANADA, SOM REPRESENTANT FÖR ENGELSKA JORDBRUKARE, FÖR ATT UNDERSÖKA LANDET, SÄGER I SIN RAPORT:—

Angående kapital, erfordeligt för att begynna jordbruk, anses en person med £100 (kr. 1800) vid hitkomsten kunna göra en god början på fritt land, och äro tillfällen då personer begynnt med intet ej obekanta.

Dessa hafva tagit land, byggt hus och odladt tillräckligt för att behålla sina rettigheter och under tiden arbetat för dagslön. Jag skulle råda alla, som komma hit, att medhafva så stort kapital som möjligt och om de önska att använda sina kapital till jordbruk, kunna de utlånas mot god säkerhet i land mot 8 a 10 pct. ränta. En nybyggare will finna många svårigheter att emotstå de första 2 a 3 åren, men efter den tiden då han blifvit van vid landet och dess seder kan han lefva lika behagligt der som någon annan städes.

Om han icke har något vidare kapital och tager upp fritt land är det naturligt att han ej kan erhålla någon nytta deraf utan att använda en massa arbetstid derpå; landet må vara så fruktbart som helst, är det ändå i sitt naturliga tillstånd, förutan hus och gärdesgårdar, och penningar äro ej kringströdda. Ett hus må byggas, men detta är vanligtvis byggat af träd och tager ej så lång tid, isynnerhet om han kan få en eller två infödingar till hjelp, och dertill äro de alltid beredvilliga, de förstå sig på att bygga trähus, och om virket är framskaffat, kunna de uppföra ett snyggt hus på en vecka.

Det första årets gröda kan ej blifva stor emedan hans mästa tid användas i odling, det vil säga plöja ett par tum djupt om våren och omkring 4 tum om hösten, det är om landet skall användas för jordbruk, om det skall användas för kreaturavel måste han bygga skjul, inbringa hö, m. m., men när han varit på sin egendom tre år och fått

ett trefligt hus och ladugårdar med god avel eller en del land under gröda kan han lefva behagligt och ej behöfva arbeta hårdare än någon annan städes.

De 160 acres land, som han fått för £2 (kr. 36) och de 160 närliggande acres som han fått för 8 a 10 shillings (9 a 11 kronor) pr. acre äro utan tvifvel värda £1 a £1 10 0 (kr. 18 a kr. 27) pr. acre, och sålunda har han på tre år förtjent £320 (circa kr. 5800) eller mera, oberoende af sin skörd. Egendomen är otvifvelaktigt hans egen, och han har ingen hyra och obetydliga skattar att betala.

En person med större kapital kan göra bättre. Allt detta beror mest på personen sjelf.

Om han icke är beredd på att emotse några få svårigheter och enslighet att begynna med, kommer han aldrig att tycka om Nord-Westen, men kanhända han aldrig trifves någonstädes.

En nödvändig egenskap för en nybyggare i Kanada är att kunna rätta sig efter omständigheterna.

Allt ting är olika mot hemma och det är många saker att lära.

Det bästa en emigrant kan göra är att stifta bekantskap med en gammal jordbrukare, som kan gifva honom upplysningar om ett och hvarje.

För närmare tillhandagående behaga man hänvända sig till

CANADIAN PACIFIC RAILWAY,

17, JAMES STREET, LIVERPOOL.